

[Jens Møller]

meligt at konstatere – nu ved jeg ikke, om det sker denne gang, men det er sket hver gang, vi har haft et sådant forslag oppe – at efter at de officielle ordførere har stået heroppe og mere eller mindre nedslået forslaget, så er der kommet enkeltmedlemmer, som selv har været i klemme på den ene eller den anden måde, og sagt: I skal have gjort noget ved det dér.

Det er mærkeligt, at det varer så længe, inden det trænger ud til alle, at der er et problem her, som bør og må løses. Jeg kan da godt i denne forbindelse afsløre – det er jo så moderne at afsløre, og det er noget af det, visse dele af pressen elsker at gøre, og her er noget at afsløre – at ideen til den udformning, forslaget har fået denne gang, ikke er noget, der er kommet fra et kristeligt folkeparti-medlem, det er kommet fra en tidligere justitsminister.

Jeg vil gerne slutte med at slå fast, at kristeligt folkeparti ikke ønsker at begrænse ytringsfriheden på nogen måde, og vi mener heller ikke, at vores forslag gør det. Vi ønsker at beskytte den enkelte mod overgreb, og er der andre i dette ting eller andetsteds i landet, der kan komme med bedre forslag til løsning, som vel at mærke samtidig er realistiske forslag, så vil vi meget gerne være med til at gennemføre det. Det afgørende er ikke, om det er vores forslag, der bliver vedtaget, eller hvad det er, men at det virkelig lykkes at beskytte den enkelte mod uberettiget snagen i private forhold.

Ib Christensen (DR):

Med min bemærkning om, at beskyttelsen af privatlivets fred er god nok, sigtede jeg udtrykkelig til det lovgrundlag, der ligger, at lovgrundlaget er godt nok, og at det er farligt at ændre det på den måde, som kristeligt folkeparti er indstillet på. Men jeg kan da give hr. Jens Møller fuldstændig ret i – og det er også i forlængelse af, hvad jeg sagde i mit første indlæg – at bødesanktionerne er for små. Dér, hvor man vitterlig i dag konstaterer en overtrædelse af den gældende lovgivning, er bøderne simpelt hen latterligt små.

Jeg synes derfor, at en konstruktiv udgang af denne sag ville være at lytte til hr. Melchior's forslag om, at man i udvalget ser på disse bødesanktioner og så i en eventuel betænkning over dette forslag kommer med en

stærk tilkendegivelse af, at vi ønsker bødesanktionerne væsentligt skærpet, således at de, der virkelig forbrøder sig mod gældende lovgivning, virkelig bliver ramt på pengepungen, for det er jo pengepungen og hensynet til den, der betinger, at de overtræder disse presseetiske regler. Det bør være sådan, at når det ved en domstol konstateres, at de har overtrådt gældende lovgivning og krænket privatlivets fred og enkeltmenneskers privatlivs fred, så falder hammeren.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af:

Forslag til lov om radio- og fjernsynsvirksomhed [af Ole Henriksen (SF) m. fl.].
(Lovforslag nr. L 63. Fremsat 31/10 78).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Ministeren for kulturelle anliggender (Niels Matthiasen):

SFs forslag til lov om radio- og fjernsynsvirksomhed bygger i mangt og meget på det radiolovforslag, som den daværende regering fremsatte i december 1977. Dette forslag blev som bekendt ikke færdigbehandlet i folketingsåret 1977–78, og forslaget var dermed bortfaldet.

På de områder, hvor SFs radiolovforslag er sammenfaldende med det tidligere forslag, har jeg naturligvis ingen indvendinger at komme med. Men forslaget har dog principielle afvigelsers, og jeg vil gerne knytte nogle bemærkninger til disse forslag til ændringer i